

HALLELUJA-
LAULUT

SUOMEN
EV. LUT. YLIOPIKASLÄHETYS

1. Aina taistellen, riennä riemuiten
eespäin joukko nuori, pelvoton.
Kautta kyynelten, maasta murheiden
Jeesus tiesi johtaa voittohon.
Kun taisto riehuu kuumimmin,
kun kyynel silmään saa,
on Jeesus lunas silloinkin,
hän lastaan vahvistaa.

Kiitä Jeesustas, joukko autuas,
eessä määrämpää jo häämöttää.
Laula matkallas, soita harppuas,
tänne mainen murhe, tuska jää.
Oi, kestä vielä hotkinen,
nyt uupua et saa.
Jos poikkeat tiepuolehen,
sun surma saavuttaa.

Voittopalkinnon täällä saavuttaa
yks vain, parhaiten ken kilpailee.
Kerran ristin saa kruunuun vaihettaa,
ken vain loppuun asti taistelee.
Oi, nosta silmäs, katso nyt,
jo valkee vainio.
On taivaan vilja kypsynyt,
pian alkaa tuomio.

Siellä nähdä sain sun rakkautesi,
kipujen ja kärsimyksen mies,
armon virta puhtaaksi mun pesi,
kirpos kantamani synnin iea.

Totisesti kannoit sairauteni,
voimatonna väistyi esstä kyy.
Totisesti olet autuuteni,
olet ikikiitokseni syy.

4. Herra, suo herätyksen aika,
kastakoon Hengen sateet maan.
Puhu taas voiman sanas kautta,
niin tules syttyy palamaan.

KERTO:Herra, oi puhu, tahdon kuulla
nyt sanaa armon, tuomion.
Henkesi tuulen anna tuulla,
kun siunauksen aika on.

Kuule, oi lupauksen Henki,
nyt usko heikko uudista,
suo ristis tulla suureks mulle,
taas kirkasta sä Colgata.

Jeesus, sä kuljit tuskan tietä,
oi muista lasta murheenmaan,
taas siunaa sanallasi meitä,
niin kansas voittovoiman saa.

Jeesus, auttaja nuoruuden päiväin,
kun on kevät ja kirkasta sää.
Jeesus lohdutus elämän ehtoon,
kun jo kuoleman yö hämärtää.

Kautta korprien kulkevi tiemme,
monet kiusat on kilvoittajan.
Avun kuitenkin vaivattu sielu
aina luona saa Armahtajan.

Jeesus, kaikkeni, kallehin mulle,
sulle kiitosta laulan mä vain.
Kerran eessäsi valkoisin viitoin
laulu puhtaammin paremmin soi.

7. Jeesus sydämelläs oottaa,
kolkuttaakuin ennenkin.
Tuskaisena siellä vuottaa,
etkö avaa viimeinkin ?
KERTO: Kulkee kuninkaasi tiellä,
tervehditkö okailla ?
Sydäntäsi älä kiellä,
kruunaa hänet palmuilla.

Kulkee pyhä juhlasaatto
kruunaten ain Herransa,
sydämissä juhla-aatto,
ah, kuin suuri onneansa.

Etsikkosi päivä tänään,
kenties päivä viimeinen.
Siksi kuule hänen ääntään:
sullekin oon armoinen.

Päivä koittaa, Herra saapuu,
juhlaportit aukeaa.
Kaikkein polvet maahan taipuu,
kaikki lausuu kunniaa.

8. Kiitos, Jeesus, verestäsi,
jolla maksoit mun velkani.
Kahlehista päästit sä mun
tuhoon ja vaivahan tuomitun.

Kiitos, kun sä pelastit mun,
kiitos, Jeesus, nyt olen sun.
Kiitos, että varjelet ain
vaarojen teillä mua matkallain.

Kiitos sulle, oi Vapahtajain,
kun tään armon sinulta sain.
Kanssasi nyt käydä mä saan
vaivat ja vastukset voittamaan.

Kiitos, Jeesus, johtoosi saan
luottaa nyt ja myös ainiaan.
Kiitos, että viet kotihin
luoksesi taivaan majoihin.

9. Kirkas aamu pian koittaa
jälkeenä aikojen yön.
Päivä varjot jo voittaa
kautta Golgatan työn.
Huomenkellojen soiton
kaiku sielussain soi,
meille kertoen: voiton
Jeesus matkaamme toi.

Taivaskotihin johtaa
kaita elämän tie.
Herra lastansa johtaa,
kantain perille vie.
Täältä katseeni nostaa
ylös vuorille saan,
sieltä sieluuni loistaa
valo taivahan maan.

Oi, nyt taivaisen saaton
näen mä riemullisen,
Jeesus-nimessä voiton
saivat voimallisen.
Heidän kanssansa astun
maahan kirkkauden.
Silloin perille saavun
joukkoon voittajien.

10 Kukaan ei tiedä, Herra, ei kukaan,
kukaan ei tiedä vaivoista mun.
Kukaan ei tiedä, Herra, ei kukaan,
ne yksin Jeesus tuntee.
Rukoilkaa mun puolestain,
rukoilkaa, mun puolestain,
rukoilkaa mun puolestain,
näin kiusaaja kauas karkoittakaa.
Kukaan ei tiedä, Herra, ei kukaan,
kukaan ei tiedä vaivoista mun.
Kukaan ei tiedä, Herra, ei kukaan,
ne yksin Jeesus tuntee.

11 Lähemmä, Jeesus, lähemmä vaan
kaipaani mä ääntäsi kuuntelemaan.
Sulje, oi Jeesus, armohosi,
:siellä on turvaista satamani.::

Lähemmä vielä, lähemmä ain,
oi, ota vastahan, Vapahtajain.
Syntiä, tuskaa mulla on vaan,
:vain sinun luonasi rauhan mä saan.::

Lähemmin yhä auta mua vaan
tahtosi tietä ain noudattamaan.
Sinulta lohdun ihmeisen saan,
:luonasi asua suo ainiaan.::

Lähemmä aina, lähemmä vaan,
kunnes sun taivaassa kohdata saan.
Silloin mä laulan riemuellen
:kiitosta iäti Jeesuksellen.::

12. Maailman ääriin vie sanoma kallis:
Jeesus on syntimme sovittanut.
Pelastus ompi jo kaikille valmis,
armohon portti on avautunut.
KERTO:
Uudesta kerro tää ihmeinen viesti,
vie yli merten, vie äärihin maan.
Jeesus voi auttaa ja synneistä nostaa,
elämän uuden hän suo armossaan.

Maailman ääriin vie sanoma suuri:
kuoleman Jeesus jo voittanut on.
Nyt ristin armo on linna ja muuri,
myrskyissä turvamme vertaamaton.

Maailman ääriin vie sanoma taivaan:
pilvissä kohta jo pasuuna soi,
ja Jeesus saapui kirkkaudessaan,
taivaaseen nout hän omansa, oi.

7. Miksi viivyt sä poluill maailman,
vaikka kuulla saat äänen Jeesuksen ?
Miksi kartat sä hellää katsettaan,
joka kadonnutta lasta seurajaa ?

KERTO: Riennä nyt, riennä nyt,
riennä helmahan Jeesukseksi.
Riennä nyt, riennä nyt,
ennenkuin yö sun saavuttavi.

Katso puolehen pyhän Karitsan,
joka viatonna kärsi eestäsi.
Kalkin katkeran joi hän pohjahan,
kallis, kallis on hinta sielusi.

Hälle itsesi uhraa kokonaan,
silloin onnen suuren saat sä seurassaan.
Veri Karitsan sun sielus puhdistaa,
etees avautuu kirkkauden maa.

14. Monet ne laulaa aarteista maan,
kullasta loistosta sen,
Mut kalleimman aarteen mä omistaa saan,
se aarre on ihmeellinen.

KERTO: Lauluni aihe Jeesus on vain,
tielleni valon hän toi.
Hänelle kiitos nyt rinnassain
riemusta uhkuen soi.
Voimani ompi hän päivittäin,
iloni silloin, kun yksin jäin.
Jeesus mun lauluni aihe nyt on
iäti muuttumaton.

Raikas kuin lähde kumpuileva,
kaivattu kuin aamunkoi,
on sanoma Jeesuksen rakkaudesta,
mi sieluni virvoittaa voi.

Kaikki on tyhjää, turhuutta vaan
rinnalla aartehen tään.
Mä kaikkeni hänessä omistaa saan,
siks ristinsä juurehen jään.

15. Mun syntini suuret kaikki
sä kannoit mun Jeesukseni.
Ne anteeksi viimeistä myöten
sä annoit mun Jeesukseni.
Vaan kiittää kun tahtoisin siitä,
ei siihen mun taitoni riitä,
ei riitä, ei riitä.

Mun turmelussaastani kaiken
sä kannoit mun Jeesukseni.
Ja lahjaksi elämän uuden
sä annoit mun Jeesukseni.
Ja vaikka ei kiitoksein riitä,
niin kuitenkin sieluni kiitä,
oi kiitä, oi kiitä.

Niin maailman synnit kaikki
sä kannoit mun Jeesukseni,
Tään sanoman viemisen mulle
sä annoit mun Jeesukseni.
Oi, syttyös sydän sä siitä,
kyynelin, riemulla niitä,
oi niitä, oi niitä.

16. Mä ristin luota löysin Vapahtajan,
hän nosti rauhaan syntiin sortuneen.
Ei synkkyys yön nyt saarra sieluani,
oon kotiin tiellä taivaaseen.
KERTO:
Hän nosti mun, oi tuomitun,
siks soikoon lauluni nyt Herran kii-
On taiston tie, mi kotiin vie,   tosta.
mut voimaa antaa Golgata.

Suo Jeesus päivin voittovoimaa mulle,
kun uuvun, niin saan luonaan levähtää.
Kun viime taisto taisteltu on täällä,
on rauhan ranta matkan pää.

Oi Herrani, sua seurata mä tahdon.
Sua kiittäin taas mun kanteleeni soi.
Sä saavut pian, oi kirkas aamutähti,
pian koittaa päivän uuden koi.

17. Näin syntisenä, Herra,
mun täytyy vaeltaa,
sun kanssa tiellä taivaan
perille kulkea.
En paremmaks voi tulla,
en pyhäks ollenkaan,
vaan kuitenkin oi, Herra,
sun käsiis jäädä saan.

Mä sydämelles halaan,
sun että kokonaan,
mä aina saisin olla.
Mua auta valvomaan.
Ah, etten murehduuttais
Henkeäs milloinkaan.
Herkestä tunnon korva
sua kaikess kuulemaan.

Sä rohkeaksi hoidat
ja uskon vahvistat,
hiljennät levottoman,
murheessa lohdutat.
Sä kurjan ilo, riemu,
ja taivas syntisen,
sua itkussani kiitän,
viritän virren sen.

Se virsi ain on heikko
ja kiitos köyhä on.
Niin usein nurkumiellä
mä kuljen, lohduton.
Vaan kuitenkin sä hoidat
lahjojas tuhlailleen,
päivästä päivään kannat,
perille saatellen.

18. Oi, Jeesus, autä tiellä kilvoituksen,
miin että kerran rauhan perisin,
ja läpi myrskyävän elon meren
satamaan turvattuun mä saapuisin.

On monta vaaraa tiellä vaanimassa,
ja monta kiusaa matkaaajalla meän.
On vihollinen houkutusinensa,
valmiina turmioon mua johtamaan.

Mä luotan, Jeesus, alkamaasi työhön,
ja sulle annan itsen kokonaan.
Sun valos loistaa synkimpäänkin yöhön
ja viittoo tietä ikikunniaan.

Siis kiitos, Jeesus, kanssasi saan kerran
mä juhlaan suureen, loppumattomaan.
Saan siellä laulaa ylistystä Herran
vapaana taisteluista synnin maan.

19. Oi, näytä taivaan tie nyt mulle,
suo tyydyn siihen, mitä jaat.
On lainaa vain sun lahjas parhaat
kun annat, ottaa myöskin saat.
Jos kätes vahva tahtoo johtaa,
ei häivy eestä toivon maa.
Saan uuden toivon taivahassa,
kun toivo täällä katoaa.

Tee aivoitukses tiettäväksi,
kuin tahdot, myös mä tahdon niin.
Kun tuskan alla vaikeroitsen,
mun katseen nosta taivaisiin.
Kun kuoloon saakka uupuneena
mä epätoivon yöhön saan,
oi anna alta öisen tuskan
mun nähdä aamuun nousevaan.

Ja ennen muuta mulle näytä
sun rakkautes pohjaton,
mi taitaa tähdet sytytellä,
kun onnen päivä maillaan on,
mi kuivaa murheen kyynelvirrat
ja lääkkeen haavoihini tuo,
mi antaa enemmän kuin ottaa
ja tappioissa voiton tuo.

20. Oi, syömmesi Herralle avaa,
jätä synti ja maailma pois,
sill' vieraila maillapa muuten
sun sielusi hukkuu vois.

Sä nuoriso riemuissa kevään
vain naurat ja leikittelet,
mut muista, ett' Luojaasi silmää
sä konsanaan pakene et.

Oi, miksikä sielusi soisit
sä turmella himoissasi?
Sun maailma pettää ja haudan
sull' varhaisen valmistavi.

Pois vapaaseen kaupunkiin riennä
ja sovinnon valkamahan,
saat armonsa, puhdistuksensa,
saat helmahan Vapahtajan.

Sun turvasi mistäpä löydät,
kun pilvissä Jeesuksen näät,
ja liekeissä maa on ja taivas -
ah, minne sä ystävä jätät?

Nyt sovintoon Luojaasi riennä,
tää päivä on otollinen.
Jos etsi et Pelastajaasi,
käyt yöhön sä iäisehen.

Siis ällös nyt hetkeä viivy,
käy Jeesuksen armahan lue,
Ja syömmesi hälle nyt anna
ja elämän lähteestä juo.

21. On Jeesus Kristus mulle
ain rakkain päällä maan,
hän haudan hirmut voitti
ja elää ainiaan.
Kun ihmismielet vaihtuu,
mä ääntään seurailen
ja riemumielin häntä
vain palvelen.

KERTO: Hän elää, hän elää,
oi, Kristus elää tänään.
Hän tietä kanssain vaeltaa,
mua ohjaa, opettaa.
Hän elää, hän elää,
pelastus ihmeinen.
Sä kysyt, mistä tiedän sen,
Hän elää syömmessään.

Mun vaikka syömmen nääntyis,
mä olen huoleton,
kun tiedän, hän mua johtaa
halk elon taisteloon.
Ja huolenpitoihonsa
mä turvaan ainiaan,
ja kerran saapuessaan oon omanaan.

Oi, riemulauluun puhkee
ja kiitä sieluni,
ja halleluja laula
ain kuninkaallesi.
Hän etsivien apu
ja toivo ikuinen
on niille, jotka luokseen käy rukoillen.

22. On valtava sun voimasi, oi Herra
sä kerran sanallasi kaiken loit.
Sä hallitset nyt maata sekä merta,
ja luotujasi aina auttaa voit.

KERTO:
Siis yhdyn riemuiten nyt laulamaan:
on Herra suur (halleluja),
on Herra suur (halleluja).
Siis yhdyn riemuiten nyt laulamaan:
on Herra suur (halleluja),
on Herra suur (halleluja).

Kun tutkin Herran riemullista sanaa,
niin ihmeet suuret eteen aukenee,
ja uskon liekki sielussani palaa,
ja epäilysten aallot raukenee.

Jos syntini ja syyni mua painaa,
saan silloin rientää eteen Herrani.
Hän armollansa aina mua siunaa,
ja päästää kahlehista sieluni.

Kun kerran soivat taivaan kirkkaat kellot
kutsuen maasta iloon Herrani,
oi, silloin väistyy ajan synkät varjot,
ja vaihtuu näkemiseen uskoni.

23. Ottaos, Herra, mun käteni heikot
suo niiden palvella sua.
Vie viinitarhaasi työhön ja siellä
kasvata armossa mua.

KERTO: Sinua vain palvelen ain,
onnen ja vapauden luonasi sain.

Ottas myös minun huuleni, Herra,
kaikille kertoa suo:
Vain sinun ristisi juurella virtaa
rauhan ja autuuden vuo.

Syömmen, **kaikkeni** myös ota vastaan,
kallis mun Vapahtajain.
Tahtosi tiellä mua johdata täällä
korvessa kulkiessain.

24. Pauhatkoonpa elon meri,
purten kestää sen.
Riittävä on pyhä veri,
epäille sit en.

Purtenani ompii armo,
armo ikuinen.
Särje sit ei meren tarmo,
vaikka vihainen.

Johtajani itse Herra
taivahan ja maan.
Hämpä voitti meren kerran,
häältä avun saan.

Vaaroja on paljon kyllä,
mutta pelkää en,
taivashan on meren yllä
hallitsija sen.

Puhdistaaahan myrsky purren,
painot pudottaa.
Kulkisinko sitten surren
vaikka aaltoa?

Rauhan ranta silmään siintää,
sinne ikävöin,
sinne mielein aina kiittää
päivin sekä öin.

25. Rakkaus pohjaton vei, sinut kuolohon,
kuljit tien raskahan vuoks synteini.
Hätääni, tuskaani lahjoitit apusi,
rakkaus sovitti mun syntini.
KERTO: Rakkahin Vapahtajain
rauhan mä sinulta sain.
Ihmeinen rakkaus ain
ympäröi mua.

Maallinen rikkaus ei mua sovittaa voi,
sen teki rakkaus ristillä, oi.
Kun sai sun kuolema, syntini poistit sa,
vapaana laulan mä: Hän rakastaa.

Oi, missä syntini noin armon kohtasi
kuin rakkaudessasi Golgatalla.
Näin syömmen tarpehet, korjasit puutokset
armahdit syntiset. Halleluja.

26. Ristin luona vuotaa rauha
syömmeen särkyneen.
Sinne eivät myrskyt pauhaa
paikkaan tyveneen.

Ristin luona raskaat huolet
lohdutuksen saa,
siellä sielun pimeyteen
taivas aukeaa.

Taisteluissa nääntyneelle
siellä lepö on.
Tappioihin sortuneet saa
käydä voittohon.

Tahraiselle puhdistusta
risti tarjoaa.
Kauas kulkenut saa käydä
liki Jumalaa.

Risti viittaa ajan yössä
tietä kotihin.
Jos ei valoa se loisi,
korpeen eksyisin.

27. Ristin tietä näin kuljen kotihin päin,
se suora on valon tie.

Jos mä harhailen tieltä poiketen,
Isän luo ei mun matkain vie.

KERTO:

Tie Golgatan kotiin vie,
tie Golgatan kotiin vie.
Kotimat kallain mull on vakuus ain:
Tie Golgatan kotiin vie.

Veren tietä näin kuljen etehen päin,
se tie oli Jeesuksen.

Sillä tiellä vaan osakseni saan
lunastettujen autuuden.

Kaikki jääkööt vaan, humut riemutkin maan
en käy sitä tietä, en.

Katso Herrani mua viittovi
kodin helmahan taivaisen.

28. Sellaisenaan saat käydä Herran luokse,
hän kaivaten nyt sua odottaa.

::Sä allös enää synnin teille juokse,
sen valhehurma jahtaa kuolemaan::

Kun kutsui hän, ei aikaa sulla silloin,
ja ääni sammui synnin karkeloon.
:Nyt katuen niin usein itkiet illoin
ja sielus kaipuu palaa sovintoon.::

Taas kutsuu hän. Tää armon hetki kallis,
sen iäisyys vain oikein arviois.
:Ei tuskaan katkeraan sua Herra sallis,
vaan vaivain liekeistä sun tempais pois.::

Siks riennä nyt, ei aikaa enää sulla,
on synnin mittasi jo täyttynyt.
:Ei jälleen armon kutsua voi tulla,
kun Herra luotasi on kääntynyt.::

29. Sinä kaipaatko täyteyttä Hengen sen,
joka tulvailee uskosta lupausten,
joka vuotavi kädestä Mestarin
tyhjän tyhjiin sieluihin?

Tämä siunaus armona annetaan,
emat ansiot turhuutta, roskaa on vaan.
Kiinnä katseesi vuorehen voittoisaan,
pyhän Golgatan kukkulaan.

Yhden voit sinä tehdä ainoastaan:
olla Mestarin edessä polvillaan.
Kierrä alttarin sarviin kätesi nu,
pyydä: avaa jo virran vu.

Vaivu alttarin juurehen sellaisenaan,
kiinnä katseesi kuolevaan Karitsaan,
siellä löytyvi voima sun hengellasi,
joka täyttävi toiveesi.

Kerro Herralle voimasi heikkous,
hälle syömmeesi suuri saastaisuus,
muista: heikkojen voimana Kristus on,
hän on auttaja verraton.

Tyhjät astiat saavat ainoastaa
lahjan kalliin, mi vuotavi taivahastaan,
nardusöljyhän haavoihin lääkkeen tuo.
Sielu, vettä jo lähteestä juo.

Hengen virta niin hiljaa aukeavi,
veren voima jo huuhtoa, puhdistavi.
Kädet rakkahat, arpia kantavat,
ylivuotaen siunaavat.

30. Sinä tunnet ja tiedät tarkkaan mun,
sinä tunnet syvimmän, salatun,
sinä johdatat askelet vaivaisen,
sinä, Herrani, tunnet mun, tiedän sen.

Yhä uudestaan, yhä uudestaan,
käyn ristisi juurelle rukoilemaan:
minut vapahda taakasta syntien,
käyn luoksesi, Jeesus, itkien.

Siellä ristin juurella tietää saan:
saan tulla yhäti uudestaan.
Tie ristille avoin ja vapaa on.
On rakkaus Jeesuksen loputon.

Sinä tunnet ja tiedät tarkkaan mun,
sinä tunnet syvimmän, salatun,
sinä ristille kaipaat tuhlaajaa,
sinä koskaan et heitä anovaa.

31. Suo'os hetki hiljainen, oi Jeesus,
hetki vain, kun päättyy päivän työ.
Ristis pyhän juurella mua kohtaa,
kun niin rauhatonna sydän lyö.

KERTO:Suo mun vaipua sun ristis juureen,
jonne myrskyt kylmät eivät käy.
Turvaan raadollisna armoos suureen,
rauha hiljaa luoksein ennättäy.

Suo'os hetki hiljainen, oi Jeesus,
kun käy mailma, liha kiusaamaan.
Ja jos joskus pimenee, sua huudan,
sä saat yönkin päiväksi vaihtumaan.

Suo'os hetki hiljainen, oi Jeesus,
voimaa suo, kun murrun murheisiin.
Nosta multa olkas päälle taakka,
käännä mielein maasta taivaisiin.

32. Suo puhallus helluntaituulen
minun syömmei kynttilään.
Sano, Herrani, että mä kuulen,
voitko sammuneen sytyttää?

Suo kipinä Henkesi tulta,
näet alttarin kylmän tään.
Isä, pyydän, oi puhdistu kulta,
minä itkien eteesi jään.

Minä tahtoisin hehkuen palaa,
sinut tuntea yksin vaan.
Tulikastetta henkeni halaa,
milloin uudeksi muuttua saan?

Jään jalkojes juurehen, Herra,
viivyn itkien edessäsi.
Olet luvannut sanassas kerran
itse siunata sydämeni.

Tulikastetta henkeni vuottaa,
pyydän syttyä tulesta sun.
Lupauksiisi syömmei luottaa.
Herra, milloinka sytytät mun?

33. Suuri rakkauden meri
syntisille aukeni.
Elon Herran pyhä veri
Golgatalla virtaili.

KERTO: Golgatalla, Golgatalla
kaikk' on täytetty,
kuule, huuto Golgatalla.
Karitsalle kiitos soi.

Isän sydän syntisille
Golgatalla aukeni.
Elon virrat voimakkaasti
sydämiin vuotavi.

Sitä suurta rakkautta
ei voi kieli kertoa.
Taivas yhtyy kiitokseen
pelastuksen voitosta.

Katso puoleen veriylijän,
raskaan taakan kantajan,
oven aukaisi hän taivaan,
poisti tieltä syyttäjän.

34. Särje, oi Herra, sydämet meidän
valtavan Henkesi voimalla ain.
Lyö maahan korska, ylpeä henki,
tomua eessäsi oommehan vain.

Murtuvaa syöntä Herra ei hylkää,
niin sana meille vakuuttavai.
Huonona siksi jään huonojen joukkoon
sinua sieluni odottavi.

Anna, oi Herra, armosi mulle,
suuret on eessäsi puutokseni.
Riisu ja täytä, hoida ja korjaa
huonoinikin lapsi laumahasi.

Oi, Jeesus Kristus, Lunastajamme,
luoksesi kerran tulla mun suo.
Autuain joukkoon, pyhien seuraan,
taivaiseen kotiin istuimes luo.

35. Taivaan kellot, enkelkuoro
kutsuu rauhaan lasta maan.
Tuskan myrskyn jälkeen tulla
Jeesukseni luokse saan.

Kohta aukee taivaan portit ,
itken viime kyöneeseen.
helmaan hellään painan pääni,
taisteluilissa uupuneen.

Toivo sammui monta kertaa
korven tietä kulkeissain,
mutta Jeesukselta silloin
uuden voiman aina sain.
Suurimman kun uhrin annoit,
Jeesus, käyden kuolemaan,
antaa tahdon kaiken sulle,
Jeesus, Herra, kokonaan.

Rauhan löysin yksin tässä:
"Täytetty jo kaikki on."
Golgatalla puolestani
täytetty jo kaikki on.
Täytetty on, täytetty on,
täytetty jo kaikki on.
Rauhan löysin yksin tässä:
"Täytetty jo kaikki on."

Ristin anna kirkas olla,
kun saan jättää synnin maan,
maasta tuskain, ahdistusten,
taivaan rauhaan muuttaa saan.
Anna muistaa juuri silloin:
"Täytetty jo kaikki on."
Täytetyssä työssä yksin
rauha kuolemassa on.

36. Taivas kutsuu, älä käänny pois.
Päivä etsikon on sulla nyt.
Tänään armon portti auki ois,
Henki kuiskaa, jos sä hiljennyt.
::Taivas oottaa sua lapsi maan,
elon saat, kun katsot Karitsaan.::

Taivas kutsuu, lapsi kevähän,
elos ruusut kanna Herran luo.
Ohdakkeinen polku elämän,
Jeesus yksin tosionnen tuo.
::Oi, niin pettävät on riemut maan,
vievät viimein tuskaan polttavaan.::

Herra auttaa, yksin jaksa et,
Paimen sylihinsä nostaa sun.
Kotiin johtaa korpeen eksyneet,
enkeliätkin yhtyy riemuhun.
::Syömmes puhtahimman ilon saa,
kiirehdi kun Jeesus odottaa.::

Yllättää jos myrsky maallinen,
taivas turvaksesi ennättäy.
Hyvä hoidossa on Paimenen,
hän sun vierelläsi aina käy,
::kunnes kutsuu taivaan kotihin.
Voittolaulu soipi riemuisin.::

17. Tee minut soihtuksi yöhön,
kirkasta kynttilä tää,
::että näin palvelustyöhön
voisit mun lähettää.::

Tähkiä varisten taipuu
pellolla Kristuksen.
::Yöhön ja kuolemaan vaipuu
sieluja veljien (siskojen).::

Liekkejä kuoleman vuottaa
vierelläs kulkevaa.
::Päiväkin painoja tuottaa,
kylväjät, kiiruhtakaa!::

Kylväjät, sukua meille
hukkuvat sielut nuo,
::siksipä kujille, teille,
kiiruhda veljesi (siskosi) luo.::

Sytytä soihtusi, Herra,
kirkasta kynttilä tää.
::Auta, ett ylhäällä kerran
kirikkaana veljeni (siskoni) nään.::

38. Tuhlaajapoika vieraalta maalta
kotiin kulje nyt Isäsi luo.
Kurjana saavu, sellaisna vaivu
Isäsi helmaan, sillä armon hän suo.
KERTO: Kurjana riennä Isäsi helmaan,
itkien vaivu sylihinsä.
Isäsi varmaan anteeksi antaa,
avoin on sulle sydämensä.

Vielä kun synnin tiellä sä kuljet,
Isäsi rientää jo luoksesi sun.
Silmänsä loistaa, sulle kun kuiskaa:
Poikani, jälleen, oi jälleen oot mun.

Puvun hän uuden yllesi laittaa,
sormuksen sormeesi riemulla vie.
Juhlaman suureen vie sinut kanssaan.
Näin sulle aukee, oi elämän tie.

39. Tule Jeesus ja siunaa lastas,
on tuulinen maailman tie.
Kätes voimakas turvaksi anna,
kun uuvun niin nosta ja kannan,
ikirauhaan kerran vie.

Ajan vaivoinhin vaivun varmaan,
jos sulta en voimia saa.
Kiusat kiehtovat houkutus hurmaa,
ja synti mun sieluni surmaa,
sua kaipaam Auttajaa.

Sinun tahtosi tie on parhain,
vain murhetta tie oma toi.
Usko, rakkaus uupuu jos multa,
tuo lamppuuni Henkesi tulta.
Sinä yksin auttaa voit.

Tule Jeesus ja siunaa kerran,
kun kuoleman aallokot lyö
yli väsyneen matkaajan purren,
mi pyytävi syntejään surren
jäädä turviin armos työn.

40. Täällä alhossa hetkisen kuljen
näitä polkuja vierahan maan.
::Mailla vaarojen, varjojen teillä
outo vierashan olenkin vaan.::

Täällä ystävät helposti jättää,
yksin polkuja käymään mä jään.
::Herra ainut on ystävä varma,
hänen rintaansa painan mä pään.::

Siksi täältä mä kotihin kaipaam,
ajan varjot ne tummenevat.
::Aamun koitossa haihtuvi usvat,
kultarantamat kirkastuvat.::

Siellä rauhani iäti kestää,
Herran luokse kun käydä mä saan.
::Silloin Karitsan kirkkaus loistaa
yllä onneni autuaan maan.::

Kuni paljojen vesien pauhu
laulu taivainen riemuiten soi.
::Herra, suo että lauluni kerran
pyhain kuorohon yhtyä voi.::

41. Vaikka pilvet taivaan peittää,
päivä yöksi tummenee,
Kristus-kalliolla turvapaikka on.
Vaikka myrskyt minut yltää,
kaikki pelko pakenee:
mulla Kristus-kalliolla turva on.
KERTO:
Kristus-kalliolla turvapaikan sain.
Kristus-kalliolla turvapaikan sain.
Silloin mitään pelkää en,
kun oon luona Jeesuksen,
Kristus-kalliolla turvapaikan sain.

Tuonen kylmät viimat multa
toivon tahtois sammuttaa,
mutta Kristus-kalliolla turva on.
Avun saan mä silloin sulta,
mikään ei voi hukuttaa,
sillä Kristus-kalliolla turva on.

Siksi säilyn turvallisna,
kun mua Jeesus suojelee,
Kristus-kalliolla turvapaikka on.
Ain hän valvoo omiansa,
heidän eestään rukoilee,
Kristus-kalliolla turvapaikka on.

42 Vain yksin Joesus, hän mulle riittävi,
vain hänen luonaan tyyntyy syömmeni.
::Vain luona ristin hiljaa vartoen
saan kaiken hältä, mä mitä tarvitsen.::

Kuin virvatulten tuo liekki häilyvä
on täällä onnekkainkin elämä.
::Pois rientääh etket onnen päivien,
vain Jeesus antaa voi onnen ainaisen.::

Vain Jeesus riittää, kun kaiken peittää yö
ja sydän tuskan täyttämänä lyö.
::Kun kuljen kautta korven pimennon,
vain Jeesus riittää, hän yksin luonain on.

44. Valloita Jeesuksein syömmeni mun,
huokailen kyynelin puoleesi sun.
Harras on pyyntöni: valloita syömmeni,
valloita syömmeni, mun syömmeni.

Maailman hurmasta onnea hain,
nyt sua ainoa etsin mä vain.
Nöyrä on pyyntöni: valloita syömmeni,
valloita syömmeni, mun syömmeni.

Silloinpa lauluni kiitosta soi,
kaikki mun kaihoni sua unelmoi.
Viimeinen pyyntöni: valloita syömmeni,
valloita syömmeni, mun syömmeni.

45. Voimahan surehen rakkautes,
Herrani, kätke mua.
Purppuravirtahas uppoudun,
suo mun puhdistua.
Köyhänä, heikkona, puutoksin
armo on uupua haavoihin.
Purppuravirtahas uppoudun,
suo mun puhdistua.